

kalt «kärrjord», eller hvad vi nærmest vilde kalle gressmyr, 22—23 %, mens de dyrkede mosemyrer kun utgjør ca. 2 à 3 % av det samlede åkerareal. Foreningens forsøksvirksomhet tillegges meget stor betydning når det gjelder utviklingen av myr dyrkingen.

Konsulentvirksomheten og opplysningsarbeidet drives vesentlig fra foreningens hovedkontor i Helsingfors, hvor ingeniør E. A. Malm er chef. Man utgir for tiden en årbok omfattende 2 hefter pr. år. Dessuten utsendes populære flyveskrifter og likeså en serie av videnskapelige publikasjoner.

Foreningens medlemstall er ca. 950, dens organisasjon tilsvarer i alt vesentlig Det norske myrselskaps.

Statens støtte av foreningens arbeide utgjør for tiden ca. 1/2 million finske mark årlig.

LANTBRUKSVETENSKAPLIGA SAMFUNDET I FINLAND.

LANTBRUKSVETENSKAPLIGA SAMFUNDET har til formål å befordre og understøtte finsk forskning innen landbrukets forskjellige områder. Denne oppgave søkes fremmet ved å utgi skrifter, ved å holde møter med foredrag og diskusjoner, ved å foranstalte enquirer, ved å understøtte forsøk og ved utdeling av stipendier samt ved å søke samarbeide med tilsvarende samfund i andre land.

Fra en forholdsvis beskjeden start med 31 ordinære medlemmer har samfundet nu 200 medlemmer, hvorav 3 finske og 7 utenlandske æresmedlemmer. Hertil kommer 20 korresponderende medlemmer fra såvel Europa som Amerika.

Samfundets økonomi har ikke alltid vært så liketil å løse. Først i 1919 opnådde man statsstøtte til arbeidet, i de senere år har statsbidraget gjennomsnittlig dreiet sig om 75,000 finske mark pr. år.

Samfundets 25. års jubileum blev feiret med festmøte i Ständerhuset i Helsingfors den 14. desember og efterfølgende festmiddag i Societetshuset. Taler blev holdt av professorene P e h k a l a, T u o r i l a og S a u l i og av landbruksministeren, dr. J u t i l a. Derpå fulgte i alt ca. 35 hilsningstaler, de fleste fra finske institusjoner. Av ikke finske institusjoner var representert Kungl. Lantbruksstyrelsen, Kungl. Lantbruksakademien og Lantbrukshögskolan i Sverige, Tierärztliche Hochschule i Hanover, Ceskoslovenska Akademie Zemedelska i Prag og Det norske myrselskap. I tillegg til de muntlige hilsener kom en lang rekke hilsningstelegrammer og adresser fra beslektede institusjoner verden over. Det var en sterkt anerkjennende og samstemmig hyldning som finsk landbruksvidenskap fikk under jubileet. Det er da også en betydelig innsats som er gjort i disse 25 år, det beste inntrykk herav får man ved å studere de mange verdifulle publikasjoner som samfundet har sendt ut.

Blandt samfundets medlemmer har man en lang rekke av kjente menn innen finsk videnskap. I den utsendte jubileumsberetning «Festskrift i anledning av Lantbruksvetenskapliga Samfundets i Finland 25. års jubileum»*) vil man finne en grei oversikt over samfundets historie og virksomhet.

Som samfundets ordfører fungerer for tiden professor dr. P. Tuorila ved Lantbruksforsøksanstalten i Dickursby.

N. J. F.s KONGRESS 1935.

EFTER at N. J. F.s fellesstyre i september vedtok at foreningen skal ha kongress neste sommer i Danmark, blev det den 23.—24. november holdt et større møte i København av fellesstyret, den danske avdelings styre og representanter for N. J. F.s 11 seksjoner for å tilrettelegge planene for denne. Det blev besluttet å henlegge kongressen til Landbohøiskolen i København i dagene 3.—6. juli 1935 og umiddelbart etter denne knytte til den en del studiereiser til forskjellige deler av Danmark. Foruten seksjonenes egne forhandlingsemner vil det bli enkelte fellesforedrag på samme måte som ved de tidligere kongresser.

Det ser ut til at foredragslisten også denne gang blir ganske omfattende, men for å lette diskusjonene og sprogvanskelighetene vil foredragene så vidt mulig foreligge i fortrykk på kongressen.

Om mulig reisehjelp vil der bli gitt meddelelse i foreningens tidskrift, og til de norske medlemmer fra N. J. F.s norske avdeling.

LITTERATUR:

Torstein Christensen: «Jordbruksbok for ungdomen». Det norske samlaget, Oslo, 1934. 152 sider.

Sjelden er vel en lærebok blitt mottatt med en mer samstemmig og bedre kritikk enn den som landbrukslærer Christensens nylig utkomne jordbrukslære har fått. Boken fortjener virkelig også i høy grad rosende omtale, først og fremst fordi den er grei og kortfattet og allikevel rummer så meget. Det bør også fremheves som en fordel ved boken at den ved siden av å være praktisk anlagt samtidig er ført à jour med de nyeste forsøksresultater.

For ungdomsskoler som gir undervisning i jordbruksfag, er sikkert den nye jordbrukslære meget kjærkommen. Den vil sannsynligvis også passe godt som grunnlag for undervisningen ved de jordbrukskurser som skal settes i gang i forskjellige fylker. Forøvrig spør vi at boken vil finne vei inn i mange bondeheimer hvor man ikke har anledning til å søke hverken skoler eller kurser; den er nemlig så populært skrevet at den skulde egne sig utmerket til selvstudium,

*) Acta Agralia Fennica nr. 31, Helsinki 1934.